
Varaha Upanishad

वराहोपनिषत्

Document Information

Text title : Varaha Upanishad

File name : varaha.itx

Category : upanishhat, dashAvatAra

Location : doc_upanishhat

Author : Vedic tradition

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : 98 / 108; Krishna Yajurveda - Yoga upanishad

Latest update : Sept. 4, 2000, December 14, 2017

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

April 1, 2025

sanskritdocuments.org

Varaha Upanishad

वराहोपनिषत्

श्रीमद्भाराहोपनिषद्देधाभ्राण्डसुभाकृति ।
त्रिपान्नारायणार्ण्यं तद्रामयन्द्रपदं भजे ॥

ॐ सड नाववतु सड नौ भुनक्तु सड वीर्यं करवावडे ।
तेजस्विनावधी तमस्तु मा विद्विषावडे ।
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

डरिः ॐ ॥ अथ ऋभुर्वै मडामुनिर्देवमानेन द्वादशवत्सरं
तपश्चथार । तदवसाने वराडडुपी भगवान्प्रादुरभूत् ।
स डोवायोत्तिष्ठोत्तिष्ठ वरं वृणीश्चेति । सोदतिष्ठत् ।
तस्मै नमस्कृत्योवाय भगवन्कामिभिर्यद्यत्कामितं
तत्तत्त्वत्सकाशात्स्वप्नेऽपि न याये । समस्तवेदशास्त्रेतिहासपुराणानि
समस्तविधाजानि भ्रज्मादयः सुराः सर्वे त्वद्रूपज्ञानाम्भुक्तिमाहुः ।
अतस्त्यद्रूपप्रतिपादिकां भ्रज्मविधां भ्रूडीति डोवाय । तथेति स डोवाय
वराडडुपी भगवान् । यतुर्विशतितत्त्वानि डेचिदिच्छन्ति वादिनः ।
डेचित्षट्त्रिंशत्तत्त्वानि डेचित्षण्णवतीनि य ॥ १ ॥

तेषां डमं प्रवक्ष्यामि सावधानमनाः शृणु ।
ज्ञानेन्द्रियाणि पञ्चैव श्रोत्रत्वग्लोयनादयः ॥ २ ॥
डर्मेन्द्रियाणि पञ्चैव वाक्प्राण्यङ्घ्रादयः डमात् ।
प्राणादतस्तु पञ्चैव पञ्च शब्दादयस्तथा ॥ ३ ॥

मनोबुद्धिरडडुडारश्चित्तं येति यतुष्टयम् ।
यतुर्विशतितत्त्वानि तानि भ्रज्मविदो विदुः ॥ ४ ॥

ओतैस्तत्त्वैः समं पञ्चीकृतभूतानि पञ्च य ।
पृथिव्यापस्तथा तेजो वायुराडाशमेव य ॥ ५ ॥

डेडत्रयं स्थूलसूक्ष्मकारणानि विदुर्बुधाः ।

अवस्थान्नितयं यैव जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तयः ॥ ६ ॥
 आलस्यं तत्त्वजातानां षट्त्रिंशन्मुनयो विदुः ।
 पूर्वोक्तैस्तत्त्वजातैस्तु समं तत्त्वानि योजयेत् ॥ ७ ॥
 षड्भावविद्वृत्तिश्चास्ति जायते वर्धतेऽपि य ।
 परिणामं क्षयं नाशं षड्भावविद्वृत्तिं विदुः ॥ ८ ॥
 अशना य पिपासा य शोकमोहौ जरा मृतिः ।
 अते षडूर्मयः प्रोक्ताः षट्कोशानथ वस्मि ते ॥ ९ ॥
 त्वक्ष्य रक्तं मांसमेदोमज्जास्थीनि निबोधत ।
 कामक्रोधौ लोभमोहौ मदो मात्सर्यमेव य ॥ १० ॥
 अतेऽरिषट्का विश्वश्च तैजसः प्राज्ञ एव य ।
 श्रुवत्रयं सत्त्वरजस्तमांसि य गुणत्रयम् ॥ ११ ॥
 प्रारब्धागाम्यर्जितानि कर्मत्रयमितीरितम् ।
 वयनादानगमनविसर्गानन्दपञ्चकम् ॥ १२ ॥
 सङ्कुल्योऽध्यवसायश्च अभिमानोऽवधारण ।
 मुदिता करुणा मैत्री उपेक्षा य यतुष्टयम् ॥ १३ ॥
 द्दिग्वातार्कप्रयेतोऽश्विवह्नीन्द्रोपेन्द्रमृत्युकाः ।
 तथा यन्द्रश्चतुर्वङ्गो रुद्रः क्षेत्रज्ञा ईश्वरः ॥ १४ ॥
 आलस्यं तत्त्वजातानां षण्णवत्यस्तु कीर्तिताः ।
 पूर्वोक्ततत्त्वजातानां वैलक्षण्यमनामयम् ॥ १५ ॥
 वराहवृषिणं मां ये भजन्ति मयि भक्तिततः ।
 विमुक्ताज्ञानतत्कार्या श्रुवन्मुक्ता भवन्ति ते ॥ १६ ॥
 ये षण्णवतितत्त्वज्ञा यत्र कुत्राश्रमे रताः ।
 जटी मुण्डी शिपी वापि मुच्यते नात्र संशयः ॥ १७ ॥ इति ॥
 इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
 ऋत्सुनामि मलायोगी क्रोडवृषं रमापतिम् ।
 वरिष्ठां ब्रह्मविद्यां त्वमधीहि भगवन्मम ।
 अ एवं स स्मृष्टो भगवान्प्राह भक्तार्तिभञ्जनः ॥ १ ॥

સ્વવર્ણાશ્રમધર્મેણ તપસા ગુરુતોષણાત્ ।
 સાધનં પ્રભવેત્પુંસાં વૈરાગ્યાદિચતુષ્ટયમ્ ॥ ૨ ॥
 નિત્યાનિત્યવિવેકશ્ચ ઇહામુત્ર વિરાગતા ।
 શમાદિષટ્કસમ્પત્તિર્મુક્ષા તાં સમભ્યસેત્ ॥ ૩ ॥
 એવં જિતેન્દ્રિયો ભૂત્વા સર્વત્ર મમતામતિમ્ ।
 વિહાય સાક્ષિચૈતન્યે મયિ કુર્યાદહંમતિમ્ ॥ ૪ ॥
 દુર્લભં પ્રાપ્ય માનુષ્યં તત્રાપિ નરવિગ્રહમ્ ।
 બ્રાહ્મણ્યં ચ મહાવિષ્ણોર્વેદાન્તશ્રવણાદિના ॥ ૫ ॥
 અતિવર્ણાશ્રમં રૂપં સચ્ચિદાનન્દલક્ષણમ્ ।
 યો ન જાનાતિ સોડવિદ્વાન્કદા મુક્તો ભવિષ્યતિ ॥ ૬ ॥
 અહમેવ સુખં નાન્યદન્યચ્ચેન્નૈવ તત્સુખમ્ ।
 અમદર્થં ન હિ પ્રેયો મદર્થં ન સ્વતઃપ્રિયમ્ ॥ ૭ ॥
 પરપ્રેમાસ્પદતયા મા ન ભૂવમહં સદા ।
 ભૂયાસમિતિ યો દ્રષ્ટા સોડહં વિષ્ણુર્મુનીશ્વર ॥ ૮ ॥
 ન પ્રકાશોડહમિત્યુક્તિર્યત્રકાશૈકબન્ધના ।
 સ્વપ્રકાશં તમાત્માનમપ્રકાશઃ કથં સ્પૃશેત્ ॥ ૯ ॥
 સ્વયં ભાતં નિરાધારં ચે જાનન્તિ સુનિશ્ચિતમ્ ।
 તે હિ વિજ્ઞાનસમ્પન્ના ઇતિ મે નિશ્ચિતા મતિઃ ॥ ૧૦ ॥
 સ્વપૂર્ણાત્માતિરેકેણ જગજ્જીવેશ્ચરાદયઃ ।
 ન સન્તિ નાસ્તિ માયા ચ તેભ્યશ્ચાહં વિલક્ષણઃ ॥ ૧૧ ॥
 અજ્ઞાનાન્ધતમોરૂપં કર્મધર્માદિલક્ષણમ્ ।
 સ્વયંપ્રકાશમાત્માનં નૈવ માં સ્પ્રષ્ટુર્માર્હતિ ॥ ૧૨ ॥
 સર્વસાક્ષિણમાત્માનં વર્ણાશ્રમવિવર્જિતમ્ ।
 બ્રહ્મરૂપતયા પશ્યન્બ્રહ્મૈવ ભવતિ સ્વયમ્ ॥ ૧૩ ॥
 ભાસમાનમિદં સર્વં માનરૂપં પરં પદમ્ ।
 પશ્યન્વેદાન્તમાનેન સદ્ય એવ વિમુચ્યતે ॥ ૧૪ ॥
 દેહાત્મજ્ઞાનવજ્ઞાનં દેહાત્મજ્ઞાનબાધકમ્ ।
 આત્મન્યેવ ભવેદસ્ય સ નેચ્છન્નપિ મુચ્યતે ॥ ૧૫ ॥

सत्यज्ञानानन्दपूर्णाक्षराणि तमसः परम् ।
 ब्रह्मानन्दं सदा पश्यन्त्वं बध्येत कर्मणा ॥ १६ ॥
 त्रिधामसाक्षिणां सत्यज्ञानानन्दादिवक्षाराम् ।
 त्वमलंशब्दलक्ष्यार्थमसक्तं सर्वदोषतः ॥ १७ ॥
 सर्वगं सच्चिदात्मानं ज्ञानयक्षुर्निरीक्षते ।
 अज्ञानयक्षुर्नक्षेत भास्वन्तं भानुमन्धवत् ॥ १८ ॥
 प्रज्ञानमेव तद्ब्रह्म सत्यप्रज्ञालक्षाराम् ।
 अेवं ब्रह्मपरिज्ञानादेव मर्त्योऽमृतो भवेत् ॥ १९ ॥
 तद्ब्रह्मानन्दमद्भ्रं निर्गुणं सत्यचिद्धनम् ।
 विदित्वा स्वात्मनो रूपं न भिभेति कुतश्चन ॥ २० ॥
 चिन्मात्रं सर्वगं नित्यं सम्पूर्णं सुषुप्तमद्रयम् ।
 साक्षाद्ब्रह्मैव नान्योऽस्तीत्येवं ब्रह्मविदां स्थितिः ॥ २१ ॥
 अज्ञस्य दुःखौघमयं ज्ञानानन्दमयं जगत् ।
 अन्धं भुवनमन्धस्य प्रकाशं तु सुयक्षुषाम् ॥ २२ ॥
 अनन्ते सच्चिदानन्दे मयि वाराडरूपिणी ।
 स्थितेऽद्वितीयभावः स्थासो बन्धः कश्च मुच्यते ॥ २३ ॥
 स्वस्वरूपं तु चिन्मात्रं सर्वदा सर्वदेहिनाम् ।
 नैव देहादिसङ्घातो घटवदृशिगोचरः ॥ २४ ॥
 स्वात्मनोऽन्यद्विवाभातं यरायरमिदं जगत् ।
 स्वात्ममात्रतया बुद्ध्या तदस्मीति विभावय ॥ २५ ॥
 स्वस्वरूपं स्वयं भुङ्क्ते नास्ति भोज्यं पृथक् स्वतः ।
 अस्ति येदस्तिताडुपं ब्रह्मैवास्तित्वलक्षाराम् ॥ २६ ॥
 ब्रह्मविज्ञानसम्पन्नः प्रतीतमपिलं जगत् ।
 पश्यन्नपि सदा नैव पश्यति स्वात्मनः पृथक् ॥ २७ ॥
 मत्स्वरूपपरिज्ञानात्कर्मभिर्न स बध्यते ॥ २८ ॥
 यः शरीरेन्द्रियादिभ्यो विडीनं सर्वसाक्षिणम् ।
 परमार्थैकविज्ञानं सुभात्मानं स्वयंप्रभम् ॥ २९ ॥

સ્વસ્વરૂપતયા સર્વ વેદ સ્વાનુભવેન યઃ ।

સ ધીરઃ સ તુ વિજ્ઞેયઃ સોડહં તત્ત્વં ઋભો ભવ ॥ ૩૦ ॥

અતઃ પ્રપચ્ચાનુભવઃ સદા ન હિ

સ્વરૂપબોધાનુભવઃ સદા ખલુ ।

ઇતિ પ્રપશ્યન્પરિપૂર્ણવિદનો

ન બન્ધમુક્તો ન ચ બદ્ધ એવ તુ ॥ ૩૧ ॥

સ્વસ્વરૂપાનુસન્ધાનાનૃત્યન્તં સર્વસાક્ષિણમ્ ।

મુહૂર્તં ચિન્ત્યેન્માં યઃ સર્વબન્ધૈઃ પ્રમુચ્યતે ॥ ૩૨ ॥

સર્વભૂતાન્તરસ્થાય નિત્યમુક્તચિદાત્મને ।

પ્રત્યક્ષ્યૈતન્યરૂપાય મહ્યમેવ નમોનમઃ ॥ ૩૩ ॥

ત્વં વહમસ્મિ ભગવો દેવતેડહં વૈ ત્વમસિ ।

તુભ્યં મહ્યમનન્તાય મહ્યં તુભ્યં ચિદાત્મને ॥ ૩૪ ॥

નમો મહ્યં પરેશાય નમસ્તુભ્યં શિવાય ચ ।

કિં કરોમિ ક્વ ગચ્છામિ કિં ગૃહ્ણામિ ત્યજામિ કિમ્ ॥ ૩૫ ॥

યન્મયા પૂરિતં વિશ્વં મહાકલ્પાંબુના યથા ।

અન્તઃસડ્ગં બહિઃસડ્ગમાત્મસડ્ગં ચ યસ્ત્યજેત્ ।

સર્વસડ્ગનિવૃત્તાત્મા સ મામેતિ ન સંશયઃ ॥ ૩૬ ॥

અહિરિવ જનયોગં સર્વદા વર્જયેદ્ધઃ

કુણપમિવ સુનારીં ત્યક્તુકામો વિરાગી ।

વિષમિવ વિષયાદીન્મન્યમાનો દુરન્તા-

ઞ્જગતિ પરમહંસો વાસુદેવોડહમેવ ॥ ૩૭ ॥

ઇદં સત્યમિદં સત્યં સત્યમેતદિહોચ્ચતે ।

અહં સત્યં પરં બ્રહ્મ મત્તઃ કિઞ્ચિન્ન વિદ્યતે ॥ ૩૮ ॥

ઉપ સમીપે યો વાસો જીવાત્મપરમાત્મનોઃ ।

ઉપવાસઃ સ વિજ્ઞેયો ન તુ કાયસ્ય શોષણમ્ ॥ ૩૯ ॥

કાયશોષણમાત્રેણ કા તત્ર હ્યવિવેકિનામ્ ।

વલ્મીકતાડનાદેવ મૃતઃ કિં નુ મહોરગઃ ॥ ૪૦ ॥

अस्ति ब्रह्मेति चेद्वेद परोक्षज्ञानमेव तत् ।
 अहं ब्रह्मेति चेद्वेद साक्षात्कारः स उच्यते ॥ ४१ ॥
 यस्मिन्काले स्वमात्मानं योगी जानाति डेवलम् ।
 तस्मात्कालात्समारभ्य जुवन्मुक्तो भयेदसौ ॥ ४२ ॥
 अहं ब्रह्मेति नियतं भोक्षतेतुर्मुहात्मनाम् ।
 द्वे पदे बन्धभोक्षाय निर्भमेति भमेति य ॥ ४३ ॥
 भमेति बध्यते जन्तुर्निर्भमेति विमुच्यते ।
 बाह्यचिन्ता न कर्तव्या तथैवान्तरचिन्तिका ।
 सर्वचिन्तां समुत्सृज्य स्वस्थो भव सदा ऋषो ॥ ४४ ॥
 सङ्कल्पमात्रकलनेन जगत्समग्रं
 सङ्कल्पमात्रकलने हि जगद्विलासः ।
 सङ्कल्पमात्रमिदमुत्सृज्य निर्विकल्प-
 माश्रित्य मामकपदं लुटि भावयस्व ॥ ४५ ॥
 मच्चिन्तनं मत्कथनमन्योन्यं मत्प्रभाषणम् ।
 भेदकपरमो भूत्वा कालं नय मलामते ॥ ४६ ॥
 चिद्विदास्तीति चिन्मात्रमिदं चिन्मयमेव य ।
 चित्तं चिदुभयेते य लोकाश्चिदिति भावय ॥ ४७ ॥
 रागं नीरागतां नीत्वा निर्लेपो भव सर्वदा ।
 अज्ञानजन्यकर्त्रादिकारकोत्पन्नकर्मणा ॥ ४८ ॥
 श्रुत्युत्पन्नात्मविज्ञानप्रदीपो बाध्यते कथम् ।
 अनात्मनां परित्यज्य निर्विकारो जगत्स्थितौ ॥ ४९ ॥
 अेकनिष्ठतयान्तस्थसंविन्मात्रपरो भव ।
 घटाकाशमहाकाशौ मलाकाशे प्रतिष्ठितौ ॥ ५० ॥
 अेवं मयि चिदाकाशे जुवेशौ परिकल्पितौ ।
 या य प्रागात्मनो माया तथान्ते य तिरस्कृता ॥ ५१ ॥
 ब्रह्मवादिभिरुद्धीता सा मायेति विवेकतः ।
 मायातत्कार्यविलये नेश्वरत्वं न जुवता ॥ ५२ ॥
 ततः शुद्धश्चिदेवाहं व्योमवन्निरुपाधिकः ।

शुभेभ्यश्चादितृपेण येतनायेतनात्मकम् ॥ ५३ ॥

धक्षणाद्विप्रवेशान्ता सृष्टिरीशेन कल्पिता ।

जाग्रदादिविमोक्षान्तः संसारो ज्ञवकल्पितः ॥ ५४ ॥

त्रिणाशिकादियोगान्ता ईश्वरभ्रान्तिमाश्रिताः ।

लोकयतादिसाङ्ख्यान्ता ज्ञवविश्रान्तिमाश्रिताः ॥ ५५ ॥

तस्मान्मुमुक्षुभिर्नैव मतिर्ज्ञवेशवाद्योः ।

कार्या किन्तु ब्रह्मतत्त्वं निश्चलेन विचार्यताम् ॥ ५६ ॥

अद्वितीयब्रह्मतत्त्वं न जानन्ति यथा तथा ।

भ्रान्ता एवाभिलास्तेषां क्व मुक्तिः क्वेळ वा सुप्नम् ॥ ५७ ॥

उत्तमाधमभावश्चेतेषां स्यादस्ति तेन किम् ।

स्वप्नस्थराज्यभिक्षाभ्यां प्रबुद्धः स्पृशते भलु ॥ ५८ ॥

अज्ञाने बुद्धिविलये निद्रा सा भाष्यते भुवैः ।

विलीनाज्ञानतत्कार्ये मयि निद्रा कथं भवेत् ॥ ५९ ॥

बुद्धेः पूर्णविकासोऽयं जागरः परिकीर्त्यते ।

विकारादिविहीनत्वाज्जागरो मे न विद्यते ॥ ६० ॥

सूक्ष्मनाडिषु सञ्चारो बुद्धेः स्वप्नः प्रजायते ।

सञ्चारधर्मरहिते मयि स्वप्नो न विद्यते ॥ ६१ ॥

सुषुप्तिकाले सकले विलीने तमसावृते ।

स्वतृपं मलदानन्दं भुङ्क्ते विश्वविवर्जितः ॥ ६२ ॥

अविशेषेण सर्वं तु यः पश्यति चिदन्वयात् ।

स एव साक्षाद्विज्ञानी स शिवः स हरिविधिः ॥ ६३ ॥

दीर्घस्वप्नमिदं यत्तदीर्घं वा चित्तविलम्बम् ।

दीर्घं वापि मनोराज्यं संसारं दुःखसागरम् ।

सुमेरुत्थाय सुम्यन्तं ब्रह्मैकं प्रविशन्त्यताम् ॥ ६४ ॥

आरोपितस्य जगतः प्रविलापनेन

चित्तं मदात्मकतया परिकल्पितं नः ।

शत्रून्निहत्य गुरुषट्कगणान्निपाता-

द्बन्धद्विपो भवति केवलमद्वितीयः ॥ ६५ ॥

अधास्तमेतु वपुराशशितारमास्तां
 कस्तावतापि मम सिद्धपुषो विशेषः ।
 कुम्भे विनश्यति चिरं समवस्थिते वा
 कुम्भाम्बरस्य नडि कोऽपि विशेषलेशः ॥ ६६ ॥

अङ्गिनित्वयनी सर्पनिर्मोको ञ्जवर्जितः ।
 वल्मीके पतितस्तिष्ठेत्तं सर्पो नाभिमन्यते ॥ ६७ ॥

अेवं स्थूलं च सूक्ष्मं च शरीरं नाभिमन्यते ।
 प्रत्यङ्गानशिभिध्वस्ते मिथ्याज्ञाने सङ्केतुके ।
 नेति नेतीति रुपत्वाद्दशरीरो भवत्ययम् ॥ ६८ ॥

शास्त्रेण न स्यात्परमार्थदृष्टिः
 कार्यक्षमं पश्यति चापरोक्षम् ।

प्रारब्धनाशात्प्रतिभाननाश
 अेवं त्रिधा नश्यति चात्ममाया ॥ ६९ ॥

ब्रह्मत्वे योजिते स्वाभिञ्जवभावो न गच्छति ।
 अद्वैते बोधिते तत्त्वे वासना विनिवर्तते ॥ ७० ॥

प्रारब्धान्ते देहानिर्मायिति क्षीयतेऽभिला ।
 अस्तीत्युक्ते जगत्सर्वं सद्रसं ब्रह्म तद्भवेत् ॥ ७१ ॥

भातीत्युक्ते जगत्सर्वं भानं ब्रह्मैव केवलम् ।
 मरुभूमौ जलं सर्वं मरुभूमात्रमेव तत् ।
 जगत्त्रयमिदं सर्वं चिन्मात्रं स्वविचारतः ॥ ७२ ॥

अज्ञानमेव न कुतो जगतः प्रसङ्गो
 ञ्जवेशदेशिकविकल्पकथातिदूरे ।
 अेकान्तकेवलविद्येकरसस्वभावे
 ब्रह्मैव केवलमहं परिपूर्वमस्मि ॥ ७३ ॥

बोधयन्द्रमसि पूर्णविग्रहे
 मोडराहुमुषितात्मतेजसि ।

स्नानदानयजनादिकाः
 क्रिया भोयनावधि वृथैव तिष्ठते ॥ ७४ ॥

सलिले सैन्धवं यद्भ्रत्साम्यं भवति योगतः ।

तथात्ममनसोरैक्यं समाधिरिति कथ्यते ॥ ७५ ॥

दुर्लभो विषयत्यागो दुर्लभं तत्त्वदर्शनम् ।

दुर्लभा सङ्गवस्था सद्गुरोः करुणां विना ॥ ७६ ॥

उत्पन्नशक्तिबोधस्य त्यक्तनिःशेषकर्मणः ।

योगिनः सङ्गवस्था स्वयमेव प्रकाशते ॥ ७७ ॥

रसस्य मनसश्चैव यज्यलत्वं स्वभावतः ।

रसो बद्धो मनो बद्धं किं न सिद्ध्यति भूतले ॥ ७८ ॥

मूर्च्छितो हरति व्याधिं मृतो ज्वयति स्वयम् ।

बद्धः भोयरतां धत्ते ब्रह्मत्वं रसयेतसि ॥ ७९ ॥

छन्द्रेयाणां मनो नाथो मनोनाथस्तु मारुतः ।

मारुतस्य लयो नाथस्तत्राथं लयमाश्रय ॥ ८० ॥

निश्चेष्टो निर्विकारश्च लयो ज्वति योगिनाम् ।

उच्छिन्नसर्वसङ्कल्पो निःशेषाशेषचेष्टितः ।

स्वावगम्यो लयः कोऽपि मनसां वागगोचरः ॥ ८१ ॥

पुङ्गवानुपुङ्गवविषयेक्षणतत्परोऽपि

ब्रह्मावलोकनधियं न जहाति योगी ।

सङ्गीतताललयवाधवशं गतापि

मौलिस्थकुम्भपरिरक्षाणधीर्नटीव ॥ ८२ ॥

सर्वचिन्तां परित्यज्य सावधानेन येतसा ।

नाद्येवानुसन्धेयो योगसाम्राज्यमिच्छता ॥ ८३ ॥

एति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

नडि नानास्वरूपं स्यादेकं वस्तु कदाचन ।

तस्माद्यथाऽयं भेदास्मि यन्मदन्यत्र किञ्चन ॥ १ ॥

दृश्यते श्रूयते यद्यद्ब्रह्माणोऽन्यत्र तद्भवेत् ।

नित्यशुद्धं विमुक्तैकमभाण्डानन्दमद्भयम् ।

सत्यं ज्ञानमनन्तं यत्परं ब्रह्मालम्बेव तत् ॥ २ ॥

आनन्दरूपोऽलम्बणोऽयं बोधः

परात्परोऽलं धनचित्प्रकाशः ।

मेघा यथा व्योम न च स्पृशन्ति
संसारदुःखानि न मां स्पृशन्ति ॥ ३ ॥

सर्वं सुषुप्तं विद्धि सुदुःखनाशा-
त्सर्वं च सद्रूपमसत्यनाशात् ।
चिद्रूपमेव प्रतिभानयुक्तं
तस्मादभाण्डं मम उपमेतत् ॥ ४ ॥

न हि जनिर्मरणं गमनागमौ
न च मलं विमलं न च वेदनम् ।
शिन्मयं हि सकलं विराजते
स्फुटतरं परमस्य तु योगिनः ॥ ५ ॥

सत्यचिद्धनमभाण्डमद्भयं
सर्वदृश्यरहितं निरामयम् ।
यत्पदं विमलमद्भयं शिवं
तत्सदाहमिति भौनमाश्रय ॥ ६ ॥

जन्ममृत्युसुषुप्तदुःखवर्जितं
जातिनीतिकुलगोत्रदूरगम् ।
चिद्धिवर्तजगतोऽस्य कारणं
तत्सदाहमिति भौनमाश्रय ॥ ७ ॥

पूर्वामद्भयमभाण्डयेतनं
विश्वभेदकलनादिवर्जितम् ।
अद्वितीयपरसंविदंशकं
तत्सदाहमिति भौनमाश्रय ॥ ८ ॥

केनाप्यभाषितत्वेन त्रिकालेऽप्येकरूपतः ।
विद्यमानत्वमस्त्येतत्सद्रूपत्वं सदा मम ॥ ९ ॥
निरुपाधिकनित्यं यत्सुप्तौ सर्वसुष्मात्परम् ।
सुषुप्तपत्वमस्त्येतदानन्तत्वं सदा मम ॥ १० ॥

दिनकरकिरणैर्हि शार्वरं तमो
निभिऽतरं ऋटिति प्रणेशमेति ।
धनतरभवकारणं तमो यद्-

હરિદિનકૃત્પ્રભયા ન ચાન્તરેણ ॥ ૧૧ ॥

મમ ચરણસ્મરણેન પૂજયા ચ

સ્વકતમસઃ પરિમુચ્યતે હિ જન્તુઃ ।

ન હિ મરણપ્રભવપ્રણાશહેતુ-

ર્મમ ચરણસ્મરણાદૃતેઽસ્તિ કિઞ્ચિત્ ॥ ૧૨ ॥

આદરેણ યથા સ્તૌતિ ધનવન્તં ધનેચ્છયા ।

તથા ચેદ્વિશ્વકર્તારં કો ન મુચ્યેત બન્ધનાત્ ॥ ૧૩ ॥

આદિત્યસન્નિધૌ લોકશ્ચેષ્ટતે સ્વયમેવ તુ ।

તથા મત્સન્નિધાવેવ સમસ્તં ચેષ્ટતે જગત્ ॥ ૧૪ ॥

શુક્તિકાયા યથા તારં કલ્પિતં માયયા તથા ।

મહદાદિ જગન્માયામયં મચ્યેવ કેવલમ્ ॥ ૧૫ ॥

ચણ્ડાલદેહે પશ્ચાદિસ્થાવરે બ્રહ્મવિગ્રહે ।

અન્યેષુ તારતમ્યેન સ્થિતેષુ ન તથા હ્યહમ્ ॥ ૧૬ ॥

વિનષ્ટદિગ્ભ્રમસ્યાપિ યથાપૂર્વં વિભાતિ દિક્ ।

તથા વિજ્ઞાનવિધ્વસ્તં જગન્મે ભાતિ તન્ન હિ ॥ ૧૭ ॥

ન દેહો નેન્દ્રિયપ્રાણો ન મનોબુદ્ધ્યહંકૃતિ ।

ન ચિત્તં નૈવ માયા ચ ન ચ વ્યોમાદિકં જગત્ ॥ ૧૮ ॥

ન કર્તા નૈવ ભોક્તા ચ ન ચ ભોજયિતા તથા ।

કેવલં ચિત્સદાનન્દબ્રહ્મૈવાહં જનાર્દનઃ ॥ ૧૯ ॥

જલસ્ય ચલનાદેવ ચગ્ચલત્વં યથા રવેઃ ।

તથાહકુારસમ્બધાદેવ સંસાર આત્મનઃ ॥ ૨૦ ॥

ચિત્તમૂલં હિ સંસારસ્તત્પ્રયત્નેન શોધયેત્ ।

હન્ત ચિત્તમહત્તાયાં કૈષા વિશ્વાસતા તવ ॥ ૨૧ ॥

ક્વ ધનાનિ મહીપાનાં બ્રહ્મણઃ ક્વ જગન્તિ વા ।

પ્રાક્તનાનિ પ્રયાતાનિ ગતાઃ સર્ગપરમ્પરઃ ।

કોટયો બ્રહ્મણાં યાતા ભૂપા નષ્ટાઃ પરાગવત્ ॥ ૨૨ ॥

સ ચાધ્યાત્માભિમાનોઽપિ વિદુષોઽયાસુરત્વતઃ ।

વિદુષોઽધ્યાસુરશ્ચેત્સ્યાન્નિષ્કલં તત્ત્વદર્શનમ્ ॥ ૨૩ ॥

उत्पाद्यमाना रागाद्या विवेकज्ञानवह्निना ।

यदा तदैव दृश्यन्ते कुतस्तेषां प्ररोहणम् ॥ २४ ॥

यथा सुनिपुणः सम्यक् परदोषेक्षणो रतः ।

तथा येन्निपुणः स्वेषु को न मुख्येत बन्धनात् ॥ २५ ॥

अनात्मविद्यमुक्तोऽपि सिद्धिजालानि वाञ्छति ।

द्रव्यमन्त्रक्रियाकालयुक्त्याप्नोति मुनीश्वर ॥ २६ ॥

नात्मज्ञस्यैष विषय आत्मज्ञो ह्यात्ममात्रदृक् ।

आत्मनात्मनि सन्तुभो नाविद्यामनुधावति ॥ २७ ॥

ये केचन जगद्भावास्तानविद्यामयान्विदुः ।

कथं तेषु किलात्मज्ञस्त्यक्ताविद्यो निमज्जति ॥ २८ ॥

द्रव्यमन्त्रक्रियाकालयुक्तयः साधुसिद्धिदाः ।

परमात्मपदप्राप्तौ नोपकुर्वन्ति काश्चन ॥ २९ ॥

सर्वेच्छाकलनाशान्तावात्मलाभोदयाभिधः ।

स पुनः सिद्धिवाञ्छायां कथमर्हत्यचित्ततः ॥ ३० ॥ ३० ॥ ३० ॥

३० ॥ ३० ॥ ३० ॥

अथ उ ऋभुं भगवन्तं निदाधः पप्रच्छ श्रुवन्मुक्तिलक्षणमनुभ्रुडीति ।

तथेति स डोवाच । समभूमिषु श्रुवन्मुक्ताश्चत्वारः ।

शुभेच्छा प्रथमा भूमिका भवति । विचारणा द्वितीया । तनुमानसी तृतीया ।

सत्त्वापत्तिस्तुरीया । असंसक्तिः पञ्चमी । पदार्थभावना षष्ठी । तुरीयगा सप्तमी ।

प्रणवात्मिका भूमिका अकारोकारमकारार्धमात्रात्मिका । स्थूलसूक्ष्मबीजसाक्षिभेदेनाकारादयश्चतुर्विधाः ।

तदवस्था जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तितुरीयाः ।

अकारस्थूलांशे जाग्रद्विश्वः ।

सूक्ष्मांशे तत्तैजसः । बीजांशे तत्प्राज्ञः । साक्ष्यंशे तत्तुरीयः ।

उकारस्थूलांशे स्वप्नविश्वः ।

सूक्ष्मांशे तत्तैजसः । बीजांशे तत्प्राज्ञः । साक्ष्यंशे तत्तुरीयः ।

मकारस्थूलांशे सुषुप्तविश्वः ।

सूक्ष्मांशे तत्तैजसः । बीजांशे तत्प्राज्ञः । साक्ष्यंशे तत्तुरीयः ।

अर्धमात्रास्थूलांशे तुरीयविश्वः ।

सूक्ष्मांशे तत्तैजसः । बीजांशे तत्प्राज्ञः । साक्ष्यंशे तुरीयतुरीयः ।

अकारतुरीयांशाः प्रथमद्वितीयतृतीयभूमिकाः ।

उकारतुरीयांशा यतुर्थी भूमिका ।

मकारतुरीयांशा पञ्चमी ।

अर्धमात्रातुरीयांशा षष्ठी ।

तदतीता सप्तमी ।

भूमित्रयेषु विडरन्मुमुक्षुर्भवति ।

तुरीयभूम्यां विडरन्ब्रह्मविद्भवति ।

पञ्चमभूम्यां विडरन्ब्रह्मविद्भरो भवति ।

षष्ठभूम्यां विडरन्ब्रह्मविद्भरीयान्भवति ।

सप्तमभूम्यां विडरन्ब्रह्मविद्भरिष्ठो भवति ।

तत्रैते श्लोका भवन्ति ।

ज्ञानभूमिः शुभेच्छा स्यात्प्रथमा समुदीरिता ।

विचारणा द्वितीया तु तृतीया तनुमानसा ॥ १ ॥

सत्त्वापत्तिश्चतुर्थी स्यात्ततोऽसंसक्तिनामिका ।

पदार्थभावना षष्ठी सप्तमी तुर्यगा स्मृता ॥ २ ॥

स्थितः किं मूढ एवास्मि प्रेक्ष्योऽहं शास्त्रसञ्जनैः ।

वैराग्यपूर्वमिच्छेति शुभेच्छेत्युच्यते ऋषेः ॥ ३ ॥

शास्त्रसञ्जनसम्पर्कवैराग्याभ्यासपूर्वकम् ।

सदाचारप्रवृत्तिर्या प्रोच्यते सा विचारणा ॥ ४ ॥

विचारणाशुभेच्छाभ्यामिन्द्रियार्थेषु रक्तता ।

यत्र सा तनुतामेति प्रोच्यते तनुमानसी ॥ ५ ॥

भूमिकात्रितयाभ्यासाचित्तेऽर्थविरतेर्वशात् ।

सत्त्वात्मनि स्थिते शुद्धे सत्त्वापत्तिरुदाहृता ॥ ६ ॥

दशायतुष्टयाभ्यासादसंसर्गकृत्वा तु या ।

रुढसत्त्वयमत्कारा प्रोक्ता संसक्तिनामिका ॥ ७ ॥

भूमिकापञ्चकाभ्यासात्स्वात्मारामतया भृशम् ।

आभ्यन्तराणां बाह्यानां पदार्थानामभावनात् ॥ ८ ॥

परप्रयुक्तेन चिरं प्रत्ययेनावबोधनम् ।

पदार्थभावनानाम षष्ठी भवति भूमिका ॥ ९ ॥

षड्भूमिकाचिराभ्यासद्भेदस्थानुपलम्भनात् ।
 यत्स्वभावैकनिष्ठत्वं सा ज्ञेया तुर्यगा गतिः ॥ १० ॥
 शुभेच्छाद्वित्रयं भूमिभेदाभेदयुतं स्मृतम् ।
 यथावद्भेद बुद्ध्येदं जगज्जाग्रति दृश्यते ॥ ११ ॥
 अद्वैते स्थैर्यमायाते द्वैते य प्रशमं गते ।
 पश्यन्ति स्वप्नवल्लोकं तुर्यभूमि सुयोगतः ॥ १२ ॥
 विच्छिन्नशरदभ्रांशविलयं प्रविलीयते ।
 सत्वावशेष अवास्ते छि निदाघ दृढीकुरु ॥ १३ ॥
 पञ्चभूमिं समारुह्य सुषुम्निपदनामिकाम् ।
 शान्ताशेषविशेषांशस्तिष्ठत्यद्वैतमात्रके ॥ १४ ॥
 अन्तर्भुजतया नित्यं बहिवृत्तिपरोऽपि सन् ।
 परिश्रान्ततया नित्यं निद्रालुसि वक्ष्यते ॥ १५ ॥
 कुर्वन्नभ्यासमेतस्यां भूम्यां सम्यग्विवासनः ।
 सप्तमी गाढसुमाभ्या कम्प्राप्ता पुरातनी ॥ १६ ॥
 यत्र नासन्न सद्रूपो नालं नाप्यनलङ्कृतिः ।
 केवलं क्षीणमनन आस्तेऽद्वैतेऽतिनिर्भयः ॥ १७ ॥
 अन्तःशून्यो बहिःशून्यः शून्यकुम्भ एवाम्बरे ।
 अन्तःपूर्णा बहिःपूर्णा पूर्णकुम्भ एवाएवि ॥ १८ ॥
 मा भव ग्राह्यभावात्मा ग्राहकात्मा य मा भव ।
 भावनामभिलां त्यक्त्वा यच्छिष्टं तन्मयो भव ॥ १९ ॥
 दृष्टदर्शनदृश्यानि त्यक्त्वा वासनया सह ।
 दर्शनप्रथमाभासमात्मानं केवलं भज ॥ २० ॥
 यथास्थितमिदं यस्य व्यवहारयतोऽपि य ।
 अस्तङ्गतं स्थितं व्योम स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ २१ ॥
 नोद्वेति नास्तमायाति सुषुप्ते दृग्भे मनःप्रभा ।
 यथाप्राप्तस्थितिर्यस्य स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ २२ ॥
 यो जागर्ति सुषुप्तिस्थो यस्य जाग्रन्न विद्यते ।
 यस्य निर्वासनो बोधः स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ २३ ॥

रागद्वेषभयादीनामनुत्पन्नं यश्नपि ।
 योऽन्तर्व्योमवदच्छन्नः स ज्ञान्मुक्त उच्यते ॥ २४ ॥
 यस्य नाहं कृतो भावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ।
 कुर्वतोऽकुर्वतो वापि स ज्ञान्मुक्त उच्यते ॥ २५ ॥
 यस्मान्नोद्विजते लोको लोकान्नोद्विजते य यः ।
 उषामर्षभयोन्मुक्तः स ज्ञान्मुक्त उच्यते ॥ २६ ॥
 यः समस्तार्थज्ञानेषु व्यवहार्यपि शीतलः ।
 परार्थेष्विव पूर्णात्मा स ज्ञान्मुक्त उच्यते ॥ २७ ॥
 प्रजडाति यद्वा कामान्सर्वाश्चित्तगतान्मुने ।
 मयि सर्वात्मके तुष्टः स ज्ञान्मुक्त उच्यते ॥ २८ ॥
 यैत्यवर्जितचिन्मात्रे पदे परमपावने ।
 अक्षुब्धचित्तो विश्रान्तः स ज्ञान्मुक्त उच्यते ॥ २९ ॥
 षट् जगदहं सोऽयं दृश्यज्जतमवास्तवम् ।
 यस्य चित्ते न स्फुरति स ज्ञान्मुक्त उच्यते ॥ ३० ॥
 सद्ब्रह्मणि स्थिरे स्फुरे पूर्णो विषयवर्जिते ।
 आचार्यशास्त्रमार्गेषु प्रविश्याशु स्थिरो भव ॥ ३१ ॥
 शिवो गुरुः शिवो वेदः शिव देवः शिवः प्रभुः ।
 शिवोऽस्यहं शिवः सर्वं शिवदन्यत्र किञ्चन ॥ ३२ ॥
 तमेव धीरो विज्ञाय प्रज्ञां कुर्वीत ब्राह्मणः ।
 नानुध्यायाद्ब्रह्मूच्छब्दान्वायो विग्लापनं हि तत् ॥ ३३ ॥
 शुको मुक्तो वामदेवोऽपि मुक्त-
 स्ताभ्यां विना मुक्तिभाजो न सन्ति ।
 शुकमार्गं येऽनुसरन्ति धीराः
 सद्यो मुक्तास्ते भवन्तीह लोके ॥ ३४ ॥
 वामदेवं येऽनुसरन्ति नित्यं
 मृत्वा जन्त्वा च पुनःपुनस्तत् ।
 ते वै लोके क्वमुक्ता भवन्ति

योगैः साङ्ग्यैः कर्मभिः सत्त्वयुक्तैः ॥ ३५ ॥

शुकश्च वामदेवश्च द्वे सूती देवनिर्मिते ।

शुकः विडङ्गमः प्रोक्तो वामदेवः पिपीलिका ॥ ३६ ॥

अतद्व्यावृत्तिरूपेण साक्षाद्विधिमुपेन वा ।

महावाक्यविचारेण साङ्ग्ययोगसमाधिना ॥ ३७ ॥

विदित्वा स्वात्मनो रूपं सम्प्रज्ञातसमाधितः ।

शुकमार्गेण विरजाः प्रयान्ति परमं पदम् ॥ ३८ ॥

यमाद्यासनजायासडठाभ्यासात्पुनःपुनः ।

विघ्नबाहुल्यसञ्जात अलिमादिवशाद्विड ॥ ३९ ॥

अलब्ध्वापि कुलं सम्यक्पुनर्भूत्वा मडाकुले ।

पुनर्वासनयैवायं योगाभ्यासं पुनश्चरन् ॥ ४० ॥

अनेकजन्माभ्यासेन वामदेवेन वै पथा ।

सोऽपि मुक्तिं समाप्नोति तद्विषणोः परमं पदम् ॥ ४१ ॥

द्राविमावपि पन्थानौ ब्रह्मप्राप्तिकरौ शिवौ ।

सद्योमुक्तिप्रदश्चैकः क्वमुक्तिप्रदः परः ।

अत्र को मोक्षः कः शोक ऐकत्वमनुपश्यतः ॥ ४२ ॥

यस्थानुभवपर्यन्ता बुद्धिस्तत्त्वे प्रवर्तते ।

तद्दृष्टिगोचराः सर्वे मुख्यन्ते सर्वपातकैः ॥ ४३ ॥

भेद्यरा भूयराः सर्वे ब्रह्मविद्दृष्टिगोचराः ।

सद्य एव विमुख्यन्ते कोटिजन्मार्जितैरथैः ॥ ४४ ॥ ४ति ॥

४ति यतुर्थोऽर्थायः ॥ ४ ॥

अथ तेन ऋषुं भगवन्तं निदाधः पप्रच्छ

योगाभ्यासविधिमनुभ्रूडीति । तथेति स डोवाच ।

पञ्चभूतात्मको देवः पञ्चमण्डलपूरितः ।

काठिन्यं पृथिवीमेका पानीयं तद्द्रवाकृति ॥ १ ॥

दीपनं च भवेत्तेजः प्रचारो वायुलक्षणम् ।

आकाशः सत्त्वतः सर्वं ज्ञातव्यं योगमिच्छता ॥ २ ॥

षट्शतान्यधिकान्यत्र सडस्राण्येकविंशतिः ।

अहोरात्रवडिः श्चासैर्वायुमण्डलघाततः ॥ ३ ॥

तत्पृथ्वीमण्डले क्षीणो वविरायाति देहिनाम् ।

तद्गदापो गण्णापाये केशाः स्युः पाण्डुराः कृमात् ॥ ४ ॥

तेजःक्षये क्षुधा कान्तिर्नश्यते मारुतक्षये ।

वेपथुः संभवेन्नित्यं नाभ्रसेनैव ज्वति ॥ ५ ॥

धत्थंभूतं क्षयान्नित्यं ज्वितं भूतधारणम् ।

उड्याणं कुरुते यस्मादविश्रान्तं मडाभगः ॥ ६ ॥

उड्याणं तदेव स्यात्तत्र बन्धोऽभिधीयते ।

उड्याणो ऽयसौ बन्धो मृत्युमातङ्गकेशरी ॥ ७ ॥

तस्य मुक्तिस्तनोः कायात्तस्य बन्धो ङि दुष्करः ।

अग्रौ तु याविते कुक्षौ वेदना जायते भृशम् ॥ ८ ॥

न कार्या क्षुधि तेनापि नापि विण्मूत्रवेगिना ।

ङितं मितं य भोक्तव्यं स्तोत्रं स्तोत्रमनेकधा ॥ ९ ॥

मृदुमध्यममन्त्रेषु कृमान्मन्त्रं लयं ङठम् ।

लयमन्त्रङ्ठा योगा योगो ऽयष्टाङ्गसंयुतः ॥ १० ॥

यमश्च नियमश्चैव तथा यासनमेव य ।

प्राणायामस्तथा पश्चात्प्रत्याहारस्तथा परम् ॥ ११ ॥

धारणा य तथा ध्यानं समधिश्चाष्टमो भवेत् ।

अङ्गिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं दयार्जवम् ॥ १२ ॥

क्षमा धृतिर्मिताहारः शौचं येति यमा दश ।

तपः सन्तोषमास्तिङ्ग्यं दानमीश्वरपूजनम् ॥ १३ ॥

सिद्धान्तश्रवणं चैव धीर्मतिश्च जपो व्रतम् ।

अते ङि नियमाः प्रोक्ता दशधैव मडाभते ॥ १४ ॥

अेकादशासनानि स्युश्चकादि मुनिसत्तम ।

यङ्कं पद्मासनं कूर्मं मयूरं कुङ्कुटं तथा ॥ १५ ॥

वीरासनं स्वस्तिकं य भद्रं सिंहासनं तथा ।

मुक्तासनं गोभुषं य कीर्तितं योगवित्तमैः ॥ १६ ॥

सव्योरु दक्षिणो गुल्फे दक्षिणं दक्षिणोतरे ।
 निदध्याद्दृशुकायस्तु यकासनमिदं मतम् ॥ १७ ॥
 पूरकः कुम्भकस्तद्व्येयकः पूरकः पुनः ।
 प्राणायामः स्वनानीभिस्तस्मान्नाडीः प्रयक्षते ॥ १८ ॥
 शरीरं सर्वजन्तूनां षण्णवत्यङ्गुलात्मकम् ।
 तन्मध्ये पायुदंशात्तु द्रव्यङ्गुलात्परतः परम् ॥ १९ ॥
 मेढ्रेदेशादधस्तात्तु द्रव्यङ्गुलान्मध्यमुच्यते ।
 मेढ्रात्रवाङ्गुलादूर्ध्वं नाडीनां कन्दमुच्यते ॥ २० ॥
 यतुरङ्गुलमुत्सोधं यतुरङ्गुलमायतम् ।
 अण्डाकारं परिवृतं मेढोमज्जास्थिशोणितैः ॥ २१ ॥
 तत्रैव नाडीयकं तु द्वादशारं प्रतिष्ठितम् ।
 शरीरं भ्रियते येन वर्तते तत्र कुण्डली ॥ २२ ॥
 ब्रह्मरन्ध्रं सुषुम्णा या वदनेन पिधाय सा ।
 अलम्बुसा सुषुम्णायाः कुडूर्नाडी वसत्यसौ ॥ २३ ॥
 अनन्तरारयुग्मे तु वारुणा य यशस्विनी ।
 दक्षिणारे सुषुम्णायाः पिङ्गला वर्तते कमात् ॥ २४ ॥
 तदन्तरारयोः पूषा वर्तते य पयस्विनी ।
 सुषुम्णा पश्चिमे यारे स्थिता नाडी सरस्वती ॥ २५ ॥
 शङ्गिनी यैव गान्धारी तदन्तरारयोः स्थिते ।
 उत्तरे तु सुषुम्णाया षडाप्या निवसत्यसौ ॥ २६ ॥
 अनन्तरं उस्तिजिह्वा ततो विश्वोदरी स्थिता ।
 प्रदक्षिणाङ्गमेणैव यङ्गस्थारेषु नाडयः ॥ २७ ॥
 वर्तन्ते द्वादश ल्येता द्वादशानिलवाडकाः ।
 पटवत्संस्थिता नाड्यो नानावर्णाः समीरिताः ॥ २८ ॥
 पटमध्यं तु यत्स्थानं नाभिर्यकं तदुच्यते ।
 नादाधारा समाप्याता ज्वलन्ती नाद्वृषिणी ॥ २९ ॥
 पररन्ध्रा सुषुम्णा य यत्वारी रत्नपूरिताः ।
 कुण्डल्या पिडितं शश्वद्ब्रह्मरन्ध्रस्य मध्यमम् ॥ ३० ॥

એવમેતાસુ નાડીષુ ધરન્તિ દશવાયવઃ ।
 એવં નાડીગતિં વાયુગતિં જ્ઞાત્વા વિચક્ષણઃ ॥ ૩૧ ॥
 સમગ્રીવશિરઃ કાયઃ સંવૃતાસ્થઃ સુનિશ્ચલઃ ।
 નાસાગ્રે ચૈવ હૃન્મધ્યે બિન્દુમધ્યે તુરીયકમ્ ॥ ૩૨ ॥
 સ્રવન્તમમૃતં પશ્યન્નેત્રાભ્યાં સુસમાહિતઃ ।
 અપાનં મુકુલીકૃત્ય પાયુમાકૃષ્ય ચોન્મુખમ્ ॥ ૩૩ ॥
 પ્રણવેન સમુત્થાપ્ય શ્રીબીજેન નિવર્તયેત્ ।
 સ્વાત્માનં ચ શ્રિયં ધ્યાયેદમૃતપ્લાવનં તથા ॥ ૩૪ ॥
 કાલવચ્ચનમેતદ્ધિ સર્વમુખ્યં પ્રચક્ષતે ।
 મનસા ચિન્તિતા કાર્યં મનસા યેન સિધ્યતિ ॥ ૩૫ ॥
 જલેઽગ્નિજ્વલનાચ્છાપ્પાપલ્લવાનિ ભવન્તિ હિ ।
 નાધન્યં જાગતં વાક્યં વિપરીતા ભવેલ્લિયા ॥ ૩૬ ॥
 માર્ગે બિન્દુ સમાબધ્ય વહ્નિ પ્રજ્વાલ્ય જીવને ।
 શોષયિત્વા તુ સલિલં તેન કાયં દૃઢં ભવેત્ ॥ ૩૭ ॥
 ગુદ્યોનિસમાયુક્ત આકુચ્યત્યેકકાલતઃ ।
 અપાનમૂર્ધ્વગં કૃત્વા સમાનોત્રે નિયોજયેત્ ॥ ૩૮ ॥
 સ્વાત્માનં ચ શ્રિયં ધ્યાયેદમૃતપ્લાવનં તતઃ ।
 ભલં સમારભેદોગં મધ્યમદ્વારભાગતઃ ॥ ૩૯ ॥
 ભાવયેદ્દૂર્ધ્વગત્યર્થં પ્રાણાપાનસુયોગતઃ ।
 એષ યોગો વરો દેહે સિદ્ધિમાર્ગપ્રકાશકઃ ॥ ૪૦ ॥
 યથૈવાપાઙ્ગતઃ સેતુઃ પ્રવાહસ્ય નિરોધકઃ ।
 તથા શરીરગા ચ્છાયા જ્ઞાતવ્યા યોગિભિઃ સદા ॥ ૪૧ ॥
 સર્વાસામેવ નાડીનામેષ બન્ધઃ પ્રકીર્તિતઃ ।
 બન્ધસ્થાસ્ય પ્રસાદેન સ્ફુટીભવતિ દેવતા ॥ ૪૨ ॥
 એવં ચતુષ્પથો બન્ધો માર્ગત્રયનિરોધકઃ ।
 એકં વિકાસાયન્માર્ગં યેન સિદ્ધાઃ સુસઙ્ગતાઃ ॥ ૪૩ ॥
 ઉદાનમૂર્ધ્વગં કૃત્વા પ્રાણેન સહ વેગતઃ ।

बन्धोऽयं सर्वनाडीनामूर्ध्वं याति निरोधकः ॥ ४४ ॥

अयं य सम्पुटो योगो मूलबन्धोऽप्ययं मतः ।

बन्धत्रयमनेनैव सिद्ध्यत्यभ्यासयोगतः ॥ ४५ ॥

दिवारात्रमविच्छिन्नं यामेयामे यदा यदा ।

अनेनाभ्यासयोगेन वायुरभ्यसितो भवेत् ॥ ४६ ॥

वायावभ्यसिते वह्निः प्रत्यहं वर्धते तनौ ।

वह्नौ विवर्धमाने तु सुभमन्नादि जुर्यते ॥ ४७ ॥

अन्नस्य पश्चिपाडेन रसवृद्धिः प्रजायते ।

रसे वृद्धिं गते नित्यं वर्धन्ते धातवस्तथा ॥ ४८ ॥

धातूनां वर्धनेनैव प्रबोधो वर्तते तनौ ।

दृश्यन्ते सर्वपापानि जन्मकोट्यर्जितानि य ॥ ४९ ॥

गुहमेढ्रान्तरालस्थं मूलाधारं त्रिकोणकम् ।

शिवस्य बिन्दुरुपस्य स्थानं तद्धि प्रकाशकम् ॥ ५० ॥

यत्र कुण्डलिनी नाम परा शक्तिः प्रतिष्ठिता ।

यस्माद्दुत्पद्यते वायुर्यस्माद्बह्निः प्रवर्धते ॥ ५१ ॥

यस्माद्दुत्पद्यते बिन्दुर्यस्मान्नादः प्रवर्धते ।

यस्माद्दुत्पद्यते उंसो यस्माद्दुत्पद्यते मनः ॥ ५२ ॥

मूलाधारादिषट्पञ्चं शक्तिस्थानमुदीरितम् ।

कण्ठादुपरि मूर्धान्तं शांभवं स्थानमुच्यते ॥ ५३ ॥

नाडीनामाश्रयः पिण्डो नाड्यः प्राणस्य याश्रयः ।

शुवस्य निलयः प्राणो शुवो उंसस्य याश्रयः ॥ ५४ ॥

उंसः शक्तेरधिष्ठानं यराचरमिदं जगत् ।

निर्विकल्पः प्रसन्नात्मा प्राणायामां समभ्यसेत् ॥ ५५ ॥

सम्यग्बन्धत्रयस्थोऽपि लक्ष्यलक्षणकारणम् ।

वेद्यं समुद्धरेन्नित्यं सत्यसन्धानमानसः ॥ ५६ ॥

रेयकं पूरकं यैव कुम्भमध्ये निरोधयेत् ।

दृश्यमाने परे लक्ष्ये ब्रह्मणि स्वयमाश्रितः ॥ ५७ ॥

भाष्यस्थविषयं सर्वं रेयकः समुदाहृतः ।
 पूरकं शास्त्रविज्ञानं कुम्भकं स्वगतं स्मृतम् ॥ ५८ ॥
 अेवमभ्यासयित्तश्चेत्समुक्तो नात्र संशयः ।
 कुम्भकेन समारोप्य कुम्भकेन पूरयेत् ॥ ५९ ॥
 कुम्भेन कुम्भयेत्कुम्भं तदन्तस्थः परं शिवम् ।
 पुनरास्फालयेदथ सुस्थिरं कण्ठमुद्रया ॥ ६० ॥
 वायूनां गतिमावृत्य धृत्वा पूरककुम्भकौ ।
 समलस्तयुगं भूमौ समं पादयुगं तथा ॥ ६१ ॥
 वेधककमयोगेन यतुष्पीठं तु वायुना ।
 आस्फालयेन्मलामेरुं वायुवक्त्रे प्रकोटिभिः ॥ ६२ ॥
 पुटद्वयं समाकृष्य वायुः स्फुरति सत्वरम् ।
 सोमसूर्याग्निसंभवाज्जानीयादमृताय वै ॥ ६३ ॥
 मेरुमध्यगता देवाश्चलन्ते मेरुचालनात् ।
 आदौ सञ्जायते क्षिप्रं वेधोऽस्य ब्रह्मग्रन्थितः ॥ ६४ ॥
 ब्रह्मग्रन्थिं ततो भित्त्वा विष्णुग्रन्थिं भिनत्त्यसौ ।
 विष्णुग्रन्थिं ततो भित्त्वा रुद्रग्रन्थिं भिनत्त्यसौ ॥ ६५ ॥
 रुद्रग्रन्थिं ततो भित्त्वा छित्वा मोलमलं तथा ।
 अनेकजन्मसंस्कारगुरुदेवप्रसादतः ॥ ६६ ॥
 योगाभ्यासात्ततो वेधो जायते तस्य योगिनः ।
 षडापिङ्गलयोर्मध्ये सुषुम्नानाडिमण्डले ॥ ६७ ॥
 मुद्राबन्धविशेषेण वायुमूर्ध्वं च कारयेत् ।
 र्ुडस्वो दडति पापानि दीर्घो मोक्षप्रदायकः ॥ ६८ ॥
 आध्यायनः प्लुतो वापि त्रिविधोऽभ्यारणेन तु ।
 तैलधारामिवच्छिन्नं दीर्घघण्टानिनादवत् ॥ ६९ ॥
 अवाच्यं प्रणवस्याग्रं यस्तं वेद स वेदवित् ।
 र्ुडस्वं भिन्दुगतं दैर्घ्यं ब्रह्मरन्ध्रगतं प्लुतम् ।
 द्वादशान्तगतं मन्त्रं प्रसादं मन्त्रसिद्धये ॥ ७० ॥
 सर्वविघ्नहरश्चायं प्रणवः सर्वदोषहा ।

आरंभश्च घटश्चैव पुनः परिचयस्तथा ॥ ७१ ॥

निष्पत्तिश्चेति कथिताश्चतस्रस्तस्य भूमिकाः ।
कारणात्रयसंभूतं भाख्यं कर्म परित्यजन् ॥ ७२ ॥

आन्तरं कर्म कुरुते यत्रारंभः स उच्यते ।
वायुः पश्चिमतो वेधं कुर्वन्नापूर्य सुस्थिरम् ॥ ७३ ॥

यत्र तिष्ठति सा प्रोक्ता घटाभ्या भूमिका बुधैः ।
न सञ्जवो न निर्जुवः काये तिष्ठति निश्चलम् ।
यत्र वायुः स्थिरः भे स्यात्सेयं प्रथमभूमिका ॥ ७४ ॥

यत्रात्मना सृष्टिलयौ ज्वन्मुक्तिदशागतः ।
सडजः कुरुते योगं सेयं निष्पत्तिभूमिका ॥ ७५ ॥ इति ॥

अेतद्गुपनिषदं योऽधीते सोऽग्निपूतो भवति ।
स वायुपूतो भवति । सुरापानात्पूतो भवति ।
स्वर्णस्तेयात्पूतो भवति । स ज्वन्मुक्तो भवति ।
तदेतद्दृश्याभ्युक्तम् । तद्विषणोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः ।
दिवीव यक्षुराततम् । तद्विप्रासो विपन्यवो जगृवांसः समिन्धते ।
विषणोर्यत्परमं पदमित्युपनिषत् ॥

इति पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

ॐ सड नाववतु सड नौ भुनक्तु सड वीर्यं करवावडै ।
तेजस्विनावधी तमस्तु मा विद्विषावडै ।
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ हरिः ॐ तत्सत् ॥

इति वराहोपनिषत्समाप्ता ॥

Encoded by Sunder Hattangadi

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

